

uforſtaaeligt, hvorledes der fra Regjeringens Side kunde være fremkommet Yttringer, ſom han paapegede, og Reſultater, ſom knyttedes dertil. Jeg kan meget godt begribe, at han har fundet dette uforſtaaeligt, men det er mig ikke mindre uforſtaaeligt af den Grund, at jeg aldrig har ſeet eller hørt de Yttringer, ſom vare Behiftet for hans Bemærkninger, fremsatte paa den Maade, ſom han antydede. Hans første Bemærkning var nemlig rettet paa, at der fra Regjeringens Side ſkulde være en Tilbøjelighed til at holde Folkethinget borte fra den Indflydelse, ſom det var dets Ret at udøve, og til at udelukke det fra en Virksomhed, hvortil det iſølge Forfatningen var beſøiet. Jeg veed aldeles ikke, at der er fremkommet Noget, der kunde tyde paa, at der ſkulde være en Beſtræbelse i denne Retning; der er ikke fremkommet Noget, der kunde give mindſte Grund til at antage det, og jeg anſeer det derfor for fuldkommen tilſtrækkeligt at afviſe en ſaadan Erindring ſom ubeſøiet, ſom ugrundet, ſom en ſaadan, der aldeles ikke burde komme frem. Der er ogſaa gjort en anden Bemærkning med Henſyn til det Punkt, hvorom der her er Spørgſmaal; men det er ſaa langt fra, at den ærede Rigsdagsmand deri kan ſøge nogen Hjemmel for en Yttring om, at Regjeringen ikke ſkulde ville handle i fuldkommen Overensſtemmelse med de konſtitutionelle Forhold. Hele den Maade, hvorpaa man har ſtillet ſig med Henſyn til Optagelſen af dette Punkt i Finantsloven, er i den fuldkomneſte Conſequentſ netop med det, ſom den ærede Rigsdagsmand antager ſkulde blive krænklet ved det Standpunkt, Regjeringen i denne Henſeende har troet at maatte indtage. Her er ikke Spørgſmaal om at ſikre Regjeringen en Overvægt over den repræſentative Forſamling, men her er Spørgſmaal om ikke at gjøre det til Gjenſtand for Finantslovens Omraade, ſom iſølge Finantslovens hele Beſtaffenhed ikke hører ind under den, og ſom, naar det blev lagt ind derunder, vilde have til Følge, at den ene Afdeling af Repræſentationen kom til at udøve en større Indflydelse, end den anden Afdeling efter det factiſk foreliggende Forhold kan komme til at ud-

øve derpaa. Det er dette Henſyn, ſom beſtemte mig til under Finantslovens tredie Behandling her i Thinget ligesom ogſaa i Landsthinget at udtale, at jeg anſaae det for ikke correct og ikke tilraadeligt at optage en ſaadan Beſtemmelse i Finantsloven. Havde den ærede Rigsdagsmand holdt ſig til denne Betragtning, ſaa vilde det være faldet bort, ſom han behagede at forudſætte ſom en Grundvold, hvorpaa han kunde opføre hele det Raiſonnement, der netop, fordi det kommer til at mangle en ſand Baſis, ganſke viſt maa falde hen. Derſom den ærede Rigsdagsmand var gaaet ud fra den af mig antydede Betragtning, vilde han ogſaa have kunne ſpære ſig for at komme ind paa en Mængde Bemærkninger, der ſlet ikke have Noget med den foreliggende Sag at gjøre. Jeg henregner hertil Alt, hvad der er ytret om de ſtore Indtægter og de Emolumenter, der ere forbundne med de juridiſke Embeder, om hvis Inddragelſe der her er Spørgſmaal. Jeg kjender ikke til, hvad diſſe Emolumenter er for Noget, jeg troer den ærede Rigsdagsmand talte om Afſkriſter eller Sigt, men enten det nu var det ene eller det andet, hvorved han ſaaledes dvælede, ſaa vedkommer det ikke Embedsmanden, thi han har i ſit Sportelreglement de Normer, hvorefter han har at beregne ſin Betaling for de Forretninger, for hvilke han er berettiget til at oppebære den ſportelmæssige Betaling. Gaaer han udenfor det, ſaa gjør han ſig ſkyldig i Forſeelse; men mit temmelig lange Embedserfaring har ikke givet mig Anledning til at bemærke mange Forſeelser af denne Natur; de ere viſt nok ikke hyppige. Ligesom den ærede Rigsdagsmand ſaaledes har opholdt ſig ved et Punkt, og beſångaende fremsat Bemærkninger, der hverken i deres Indhold ere rigtige eller vedkomme den foreliggende Sag, ſaaledes gjælder det Samme om alle de Bemærkninger, han fremsatte om den helbige Maade, hvorpaa Embedsstanden hos os er gageret, og hvorledes Folkethinget er gaaet ind paa rundelige Øyninger. Jeg anfører ikke dette, fordi jeg vil indvende Noget imod diſſe Yttringers Rigtighed i og for ſig, men det er urigtigt, at den ærede Rigsdagsmand vil fremsætte diſſe Yttringer under denne Behandling. Det kommer